

Regionale Klachtencommissie Wvggz Friesland BESLISSING

Klaagschriftnummer: KC 2021-15

Inzake

Klager, verblijvende met een crisismaatregel in de HIC-kliniek van GGZ Friesland, bijgestaan door de pvp;
tegen
psychiater (verweerder) en aios (verweerster), beiden werkzaam in dienst van GGZ Friesland.

A. De klacht

1. Klager verzet zich tegen de beslissingen van verweerders om hem gedwongen op te nemen en zijn gebruik van communicatiemiddelen te beperken.

Deze klacht valt onder de werking van de klachtregeling zoals opgenomen in de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvvggz).

B. De gevolgde procedure

1. Op 15 juni 2021 heeft de klachtencommissie (hierna: de commissie) een klaagschrift (tevens schorsingsverzoek) van klager ontvangen. Verder vraagt klager om toekenning van schadevergoeding tot een bedrag van € 500,-.
2. De fungerend voorzitter van de commissie heeft het schorsingsverzoek afgewezen bij gemotiveerde beslissing van 16 juni 2021.
3. De pvp heeft een schriftelijke toelichting op de klacht ingediend. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen.
4. Klager heeft de commissie toestemming gegeven om zijn dossier in te zien.
5. De commissie heeft de klachten behandeld tijdens een digitale hoorzitting op 28 juni 2021. Klager is verschenen in persoon bijgestaan door de pvp. Verweerster is verschenen in persoon.
6. Ter zitting hebben partijen hun standpunten nader toegelicht. Van de hoorzitting is een verslag gemaakt dat wordt meegezonden.

C. De feiten

1. De commissie gaat uit van de volgende feiten.
2. Klager is een 19-jarige man die bekend is met een bipolaire I stoornis en drugsgebruik. Van 18 augustus 2020 tot 24 september 2020 is klager opgenomen geweest in de HIC-kliniek te ... vanwege een manisch-psychootische ontregeling. Na ontslag is hij overgedragen aan FACT Jeugd en aangemeld voor begeleid wonen.
3. Op 8 juni 2021 is klager met een crisismaatregel opgenomen in onderhavige HIC-kliniek. Aanleiding hiervoor waren de vernielingen die klager heeft aangericht in de begeleide woonvorm waar hij woont. Verder heeft klager getracht de verpleegkundige en agenten die hem naar de kliniek overbrachten, aan te vallen. De onafhankelijke psychiater ... rapporteert een maniform psychotisch beeld, waarschijnlijk geluxeed door drugsgebruik.
4. Verweerders hebben op 8 juni 2021 verschillende vormen van verplichte zorg op klager van toepassing verklaard, waaronder het opnemen in een gesloten kliniek en het innemen van zijn telefoon en laptop en daarmee het gebruik daarvan te beperken.

5. Bij beschikking van 14 juni 2021 heeft de rechtbank Noord-Nederland, afdeling privaatrecht, locatie Leeuwarden, een machtiging tot het voortzetten van de crisismaatregel gegeven. Deze machtiging geldt tot en met 5 juli 2021.

D. Overwegingen van de commissie

1. In de Wvvgz geldt verplichte zorg als uiterste middel indien er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg meer zijn (art. 2:1 leden 1 en 2 Wvvgz). De wensen en voorkeuren van betrokkene ten aanzien van de verplichte zorg worden gehonoreerd, tenzij
 - (a) betrokkene niet tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake in staat is, of
 - (b) acuut levensgevaar voor betrokkene dreigt, dan wel er in de wet genoemde aanzienlijke risico's voor andere personen of goederen bestaan (art. 2:1 lid 6 Wvvgz).
2. Op grond van art. 8:9 lid 1 Wvvgz neemt de zorgverantwoordelijke ter uitvoering van de zorgmachtiging een beslissing over het verlenen van verplichte zorg. De beslissing wordt op schrift gesteld en van een motivering voorzien (lid 2), waarna de geneesheer-directeur (GD) een afschrift van de beslissing verstrekt aan de betrokkene (lid 3). De zorgverantwoordelijke legt in het dossier vast of betrokkene tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake in staat is en of acuut levensgevaar dreigt voor betrokkene, en of aanzienlijke risico's voor andere personen of goederen bestaan (art. 8:9 lid 4 Wvvgz).
3. Klager vindt dat hij niet psychotisch is en niet depressief. Volgens klager is de opname wel goed geweest. In eerste instantie was hij niet blij met de behandeling, later wel. Maar klager vindt dat hij nu uitbehandeld is. Hij wil graag naar huis en gaat hiervoor de medewerking vragen van de geneesheer-directeur. De beperking van het telefoon- en laptopgebruik hindert hem in zijn veiligheid. Bovendien is klager vaak 's nachts actief. Nu hij daarin wordt beperkt, loopt hij bedrijfsinkomsten mis. Die schade wil hij vergoed zien, aldus tot zover klager.
4. Verweester heeft aangevoerd dat het manisch psychotisch toestandsbeeld door het instellen op een depot Xeplion en lithium milder is, maar zeker nog niet in volledige remissie. In de huidige situatie is een terugkeer naar huis nog niet mogelijk. De beperking van het telefoongebruik verliep in eerste instantie goed, waarna de beperking werd opgeheven. Vanaf de dag dat klager zijn telefoon weer in zijn bezit heeft, zijn er klachten ontvangen van behandelaren die ongevraagd werden toegevoegd aan app-groepen en van derden over verwarde berichten. Vanwege dit grensoverschrijdende gedrag is het telefoongebruik van klager weer beperkt, aldus tot zover verweester.
5. De commissie overweegt als volgt. Uit het EPD blijkt dat bij klager op 24 juni 2021 nog een duidelijk toestandsbeeld te zien is. Tijdens de hoorzitting heeft de commissie dit beeld bevestigd gezien. Klager heeft geen tot weinig ziektebesef en er is sprake van spreekdwang en grootheidswanen. Gegeven zijn manische ontregeling is klager gebaat bij een duidelijke dagstructuur. Dat betekent ook geen nachtelijke activiteiten op telefoon en laptop.
6. Voor de commissie is het duidelijk dat klager terecht is opgenomen. Klager is nog niet zover dat hij naar huis kan en de commissie is het met verweerder eens dat er grenzen moeten worden gesteld aan klagers gebruik van telefoon en/of laptop. Zonder deze vormen van verplichte zorg is er een aanzienlijk risico voor ernstig nadeel, zowel voor klager zelf als voor anderen en goederen.
7. De beslissingen van verweerders, die klager wel in staat achten tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake, voldoen volgens de commissie dan ook aan de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid (vgl. Hoge Raad 18 december 2020, ECLI:NL:HR:2020:2096). Dit leidt ertoe dat de klacht ongegrond zal worden verklaard. Het is daarom niet nodig om de Raad van Bestuur te horen over het verzoek om schadevergoeding.

Beslissing¹

De commissie

- verklaart de klacht ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Gegeven op 5 juli 2021 te Heerenveen door de heer mr. F.P. Dillingh als voorzitter, de heer drs. H.P. Wisman en de heer drs. J.T. Pietersma als leden, bijgestaan door mevrouw T.E. Miedema-de Haan als ambtelijk secretaris die deze beslissing heeft verzonden op 5 juli 2021.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'F.P. Dillingh', with a long horizontal stroke extending to the right.

mr. F.P. Dillingh,
voorzitter.

¹ Op grond van artikel 10:7 Wvrgz kunnen partijen binnen zes weken in beroep gaan tegen de beslissing van de klachtencommissie door indiening van een verzoekschrift bij de rechtbank.